

SKAT

Kantinemåltider med arbejdsgivertilskud - personalegoder - vejledende værdier - styresignal

Dokumentets

dato 01 mar 2010

Dato for

offentliggørelse 02 mar 2010 09:48

SKM-nummer

SKM2010.162.SKAT

Myndighed

SKAT, Jura og Samfundsøkonomi

Sagsnummer

10-036378

Dokumenttype

Styresignal

**Overordnede
emner**

Skat

Emneord

kantineordning, skattefrit gode, personalegoder, almindelig personalepleje

Resumé

SKAT fastlægger vejledende værdier for måltider i personalekantineordninger, som arbejdsgiveren yder tilskud til. Formålet er at fastlægge et niveau for, hvilken pris de enkelte medarbejdere mindst skal betale for almindelig gængs kantine mad for ikke at blive beskattet af det gode, tilskuddet repræsenterer. Godet skal i så fald ikke indberettes efter indberetningsbekendtgørelsens § 13.

Reference(r)

Statsskatteloven §§ 4 - 6
Ligningsloven § 16, stk. 1 og 3

Henvisning

Ligningsvejledningen 2010-1 [A.B.1.9.1](#)

Henvisning

Ligningsvejledningen 2010-1 [A.B.1.9.12](#)

Sammenfatning

SKAT fastlægger i dette styresignal *vejledende værdier* for måltider i personalekantineordninger, som arbejdsgiveren yder tilskud til. Formålet er at fastlægge et

niveau for, hvilken pris de enkelte medarbejdere mindst skal give for almindelig gængs kantine mad for at kunne være sikre på at undgå at blive beskattet af det gode, tilskuddet repræsenterer.

Ligger prisen mindst på dette niveau, vil arbejdsgiveren samtidig ikke skulle indberette godet til indkomstregistret efter de nye regler i § 13 i indberetningsbekendtgørelsen, BEK nr. 1198 af 9. december 2009. Bestemmelsen i § 13 pålægger indberetningspligt for personalegoder omfattet af ligningslovens § 16, for de fleste goders vedkommende fra og med 1. januar 2010 (dog med mulighed for udskydelse for månederne januar - marts 2010 til indberetningen for april 2010. De vejledende værdier anvendes i så fald også for disse måneder).

Retligt grundlag

Kantinegoder - praksis efter statsskatteloven

Tilskud af forholdsvis begrænset omfang, som arbejdsgiveren yder til almindelige kantineordninger, der kun er til rådighed på arbejdspladsen, og hvor tilskuddet ydes som led i almindelig personalepleje, er omfattet af en lempelig praksis efter statsskatteloven. Den lempelige praksis indebærer, at de ansatte ikke beskattes af det gode, som tilskuddet repræsenterer.

I forbindelse med, at reglerne i ligningslovens § 16 om personalegoder blev indført ved lov nr. 483 af 30. juni 1993, blev denne praksis ikke ændret, da man kun ønskede at skærpe beskattningen af goder af væsentlig værdi, der kan relateres til den enkelte skatteyder. Som begrundelse henvises der i lovbemærkningerne til de administrative problemer med kontrol og værdiansættelse. Kantine tilskud af den nævnte art betragtes derfor ikke som omfattet af ligningslovens § 16.

Det er en forudsætning for at høre under den nævnte praksis efter statsskatteloven, at godet er af uvæsentlig værdi, og at det samtidig er vanskeligt at henføre en bestemt værdi til den enkelte medarbejder.

Fri kost og logi - ligningslovens § 16

Hvis der derimod ydes fri kost og logi som led i et ansættelsesforhold, er der tale om et personalegode omfattet af ligningslovens § 16.

Ansatte, der får gratis frokost i arbejdsgiverens kantine, er således skattepligtige af værdien heraf. For ansatte, der er omfattet af anvisningen vedrørende normalværdien af kost og logi (bl.a. køkken- og serveringspersonale og sygehuspersonale, jf. BEK nr. 1487 af 10. november 2009), er værdien af et måltid ansat til et standardbeløb på 35 kr. pr. dag (2010). For andre ansatte fastsættes værdien skønsmæssigt med udgangspunkt i markedsværdien.

SKATs opfattelse

Forudsætningen for, at kantinegoder (-tilskud) ikke skal beskattes og værdiansættes efter ligningslovens § 16, er som nævnt, at godet ikke er af væsentlig værdi for den enkelte ansatte. Holder denne forudsætning ikke, må godet betragtes som omfattet af ligningslovens § 16 i stedet for af den ovenfor nævnte lempelige praksis, således at det skal beskattes med udgangspunkt i markedsværdien og indberettes efter § 13 i indberetningsbekendtgørelsen.

Det er tilfældet, hvis der er en væsentlig difference mellem salgspris og kostpris, hvad enten der er tale om luksusmad eller almindelig mad.

Baggrund og problemstilling

Det kan være vanskeligt for arbejdsgiverne at afgøre, hvornår de skal indberette kantinegoder, fordi godet er af væsentlig værdi, og hvornår de kan lade være med at indberette.

Som udgangspunkt er det en konkret vurdering, om godet har en væsentlig værdi eller ej for den enkelte medarbejder. Det kan dog gøre det lettere for såvel de enkelte medarbejdere

som arbejdsgiveren at afgøre, hvornår kantinegodet ikke skal indberettes og beskattes, hvis de har en "tommefingerregel" i form af *vejledende værdier* at henholde sig til.

Vejledende værdier

Hvis kantinen serverer almindelig gængs standardmad og -drikke, er det SKATs opfattelse, at godet kan betragtes som uden væsentlig værdi, så der ikke er noget at beskatte, hvis medarbejderen betaler følgende beløb for maden:

- Et standardmåltid excl. drikkevarer: 15 kr.
- Et standardmåltid incl. drikkevarer: 20 kr.

Ved et standardmåltid forstås fx typisk 3 almindelige stk. mad f.s.v. angår smørrebrød. Indtages der kun ét stk. almindeligt smørrebrød, reduceres den vejledende pris for maden tilsvarende. Almindelige varme og lune retter betragtes normalt som standardmåltider.

Er der tale om luksusmad og ikke almindelig gængs mad, kan de vejledende satser ikke anvendes, og der må foretages en konkret vurdering.

Ved fastsættelsen af niveauet er der taget hensyn til, at maden ikke er en del af lønnen for ansatte, som det er tilfældet, når der ydes fri kost som led i ansættelsen. De ansatte, der omfattes af den vejledende sats, er personer, som betaler for kantinekosten i en almindelig kantineordning, hvor arbejdsgiveren yder tilskud til dækning af visse udgifter som fx rengøring og stiller lokaler til rådighed. Tilskuddet indgår ikke i lønfastsættelsen, idet lønnen er den samme, uanset om den ansatte spiser kantinekosten eller selv har mad med. Der betales således med beskattede midler til forskel fra, hvad der gælder, når der ydes fri kost til ansatte, hvor kosten indgår som en naturlig del af lønnen.

De vejledende værdier kan følgelig ikke anvendes, hvis de ansattes anvendelse af kantineordningen modsvares af en kontantlønsnedgang for de pågældende. Godet er i så fald ikke længere at opfatte som et led i almindelig personalepleje, men indgår i lønfastsættelsen. En kontantlønsnedgang medfører derfor, at kantinegodet ikke længere er omfattet af den lempelige praksis efter statsskatteloven.

Om personkredsen

Ovennævnte vejledende værdier gælder også for ansatte, der er omfattet af anvisningen vedrørende normalværdien af kost og logi (bl.a. hotel- og restaurationspersonale), men som deltager i en almindelig kantineordning og betaler for maden.

Oversigt over reglerne for kantinekosten m.v.:

Smågoder	Kaffe, te, frugt m.v. (stilles til rådighed på arbejdspladsen/ led i alm. personalepleje)	Skattefrit, gratis gode		Statsskattelovens §§ 4-6 (praksis)
Kantine-tilskud	Standardmad Tilskuddet (godet) af uvæsentlig værdi/ led i alm. personalepleje	Skattefrit gode, hvis egenbetaling på mindst 15/20 kr. for 1 standardmåltid (vejledende)		Statsskattelovens §§ 4-6 (praksis)

	(gælder også for ansatte, som er omfattet af Skatterådets anvisning, men med alm. kantine og egenbetaling)			
	Luksusmad Tilskuddet (godet) af væsentlig værdi/ ikke led i almindelig personalepleje m.v.	Skattepligtigt gode, (medmindre egenbetalingen afspejler luksus)	Værdiansættes med udgangspunkt i markedsværdien minus egenbetaling	LL § 16, stk. 1 og 3
Fri kost	Ansatte omfattet af Skatterådets anvisning	Skattepligtigt gode	Værdiansættes til 35 kr. for 1 måltid pr. dag	LL § 16, stk. 1 og 3
	Ansatte ikke omfattet af Skatterådets anvisning	Skattepligtigt gode	Værdiansættes med udgangspunkt i markedsværdien	LL § 16, stk. 1 og 3

Gyldighed

Dette styresignal har virkning fra og med 15. marts 2010.